

Què implicaria que el castellà fos oficial en una Catalunya independent?

written by Jaume Marfany | 26 de maig de 2016

Ja fa unes setmanes, en els [articles sobre l'estatus de les llengües](#) en una futura Catalunya independent, us recomanava la lectura d'un excel·lent i documentat treball de la professora de Dret Constitucional de la UB, Eva Pons, titulat [L'oficialitat lingüística. Declaracions constitucionals i implicacions jurídiques i pràctiques](#).

És un treball magnífic, però les seves 170 pàgines poden ser un petit obstacle a l'hora d'afrontar-ne la lectura. Em permeto, doncs, fer-ne una breu síntesi, especialment la que fa referència a l'Annex "*Taula sobre les implicacions de l'oficialitat.*"

En general, quan parlem del tema de l'oficialitat o la cooficialitat de la llengua castellana en un Estat independent, habitualment acostumem a fer-ho amb massa lleugeresa i amb un profund desconeixement de la realitat. I és normal. I és lògic. El que implica el terme jurídic de l'oficialitat d'una llengua no és fàcil de conèixer ni es troba a l'abast de tothom.

Eva Pons, en el seu treball, ens fa una extraordinària síntesi de les implicacions del terme oficialitat. Em proposo fer-vos arribar les principals implicacions que, l'oficialitat o cooficialitat del castellà, representaria per a l'administració, per als poders públics, per a l'educació, per al món de la justícia, per al dret d'ús en les relacions públiques i privades i per als deures dels ciutadans sobre el coneixement i ús de la llengua oficial.

Acabava el meu article dient "*Només hi ha una cosa que no*

podem permetre pel que fa a l'estatus de les llengües en un Estat independent: l'oficialitat o cooficialitat del castellà." És l'únic que no podem acceptar de cap manera en una Catalunya independent. I aquest fet no significa en cap cas ni la marginació ni la falta de respecte a cap dels drets que tenen els parlants de la llengua castellana al nostre país. A partir d'aquí d'aquesta premisa s'obre un ampli ventall de possibilitats que permetrien garantir els drets lingüístics de tots els ciutadans de Catalunya i, especialment, els de la llengua castellana.

Què passaria en l'àmbit de la comunicació en i entre els poders públics si el castellà fos oficial?

- Estaria del tot garantit l'ús intern del castellà com a llengua de treball de les administracions i els poders públics.
- Els funcionaris i empleats públics tindrien el dret a l'ús intern i a treballar en castellà.
- En les relacions interadministratives es podria fer servir el castellà.
- Els parlamentaris tindrien tot el dret a l'ús del castellà en les seves tasques parlamentàries.
- Determinats documents parlamentaris com els informes, dictàmens, comunicacions escrites, etc., dels arxius i del butlletí del Parlament haurien d'estar també redactats en castellà.
- Les convocatòries i actes de les reunions dels Consells municipals caldria redactar-les també en castellà.
- Segurament la nova República catalana no tindrà un exèrcit convencional, però si el tingués, els soldats tindrien dret a rebre la formació militar també en castellà.
- La llengua oficial utilitzada pels particulars no condiciona

en cap cas la llengua dels informes i actes interns de l'Administració.

Què passaria en l'àmbit de la comunicació dels poders públics amb els ciutadans si el castellà fos oficial?

– Els documents administratius o actes de l'administració estatal adreçats al públic en general haurien d'estar redactats també en castellà.

– L'expedició administrativa d'actes, certificats, declaracions i autoritzacions en la llengua oficial que demani el ciutadà. L'ús del castellà, dncs, es podria anar perpetuant en aquest punt.

– Les publicacions i comunicacions de les autoritats adreçades al públic en general haurien de ser redactades també en castellà.

– Els rètols, senyals de trànsit i cartells indicadors per al públic, hauran d'estar també en castellà.

– Les dues llengües oficials hauran de tenir la mateixa visibilitat (pel que fa a dimensions de lletra o del propi cartell) en rètols i comunicacions.

– Els anuncis orals dels organismes públics hauran de ser també en castellà.

– Es determinarà la llengua del procediment administratiu segons quina sigui la llengua triada per la part o persona interessada. Si l'Estat és part en el procés, haurà d'utilitzar, obligatòriament, la llengua triada per l'altra part.

– Els procediments judicials es faran en la llengua oficial que triï la part demandada o acusat.

– Els avisos o notificacions dels tribunals a les parts en el procés o individus (no persones jurídiques) caldrà fer-los en

la llengua que triï el destinatari. Si no és coneguda es farà en les dues llengües oficials.

– Tothom tindrà dret a obtenir la sentència judicial també en castellà.

– Les autoritats tindran l'obligació de fer l'oferta activa dels serveis també en castellà.

– Tot el material imprès de l'Administració i pàgines d'acollida de llocs Internet haurà d'estar disponible també en castellà.

– En les capçaleres, els sobres, les carpetes, etiquetes o cobertes de fax dels organismes públics han d'estar redactats també en castellà.

– La denominació i inscripcions dels documents personals d'identitat haurà de ser també en castellà.

Com caldrà exterioritzar els actes jurídics, públics o provats, amb garantia de validesa si el castellà és oficial?

– Les lleis hauran de ser publicades també en castellà.

– Les lleis redactades en castellà tindran exactament el mateix valor jurídic que les redactades en català.

– Qualsevol altra norma, decret, ordenança, que es publiqui en el diari oficial, caldrà que aparegui també en castellà.

– Els reglaments i ordenances municipals es publicaran també en castellà.

– Els anuncis, avisos i altres textos de publicació obligatòria per llei s'hauran de publicar també en castellà.

– Obligació de publicar les sentències en temes d'interès públic també en castellà.

– Determinats documents polítics com propostes, projectes de

lleis o temes com el retiment de comptes econòmics s'hauran de presentar també redactats en castellà.

– Els topònims en castellà tindrien la mateixa força legal que en català.

– Els comptes anuals o els documents de registre de les empreses podran utilitzar la llengua oficial que vulguin.

Què passaria amb l'acreditació lingüística en l'adquisició derivada de la nacionalitat?

– Per accedir a la nacionalitat catalana serà suficient, com a mostra d'integració social, l'habilitat per comprendre i parlar el castellà per poder comunicar-se.

I el dret d'ús (actiu i passiu) en les relacions públiques i privades?

– Dret d'ús actiu (adreçar-se) i passiu (rebre resposta) en castellà en les relacions dels ciutadans amb el parlament, l'Administració i els tribunals. Prohibició de situar el ciutadà en situació menys avantatjosa per l'ús d'una de les llengües oficials davant dels tribunals.

– Dret de ser informat sobre la llibertat de tria entre castellà i català (oferta activa).

– Dret d'obtenir la traducció de sentències en castellà si es considera que s'afecten drets, interessos o obligacions (exclòs l'àmbit civil).

– Dret d'obtenir resposta de l'Administració en castellà.

Finalment, quins serien els deures dels ciutadans i/o càrrecs públics de coneixement i/o ús de la llengua oficial?

– Obligació dels tribunals de comprendre el castellà, sense intermediació d'intèrpret.

– Les empreses poden ser eximides de l'obligació de

bilingüisme, és a dir, podrien fer servir només el castellà, o bé subjectes a criteris flexibles d'ús en llurs comunicacions internes (segons la composició del personal).

– Etiquetatge i instruccions d'ús dels productes haurà d'estar també en castellà